fotbal

ANALIZA TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A (VII)

AFIRMĂRI ȘI CONFIRMĂRI

Afirmarea și confirmarea unor tineri jucători — două laturi ale aceluiași proces de permanentă primenire a primului eșalon fotbalistic — sînt rodul unor condiții obiective, dar și subiective. Ajuns într-un lot divizionar A (recomandat de propriul talent, de ochiul antrenorului, sau de... alții) tînărul fotbalist, puțin cunoscut, poate fi beneficiarul unor **cerințe organice** ale echipei (întinerire, posturi deficitare, și — mult mai rar — schimbarea concepției tactice, care necesită oameni anume), sau a unei **conjuncturi favorabile** (indisponibilitatea titularilor, inspirația de moment a antrenorului). **Acesta ar fi, deci, primul pas sau, altfel spus, pătrunderea în formație. Dar, dacă acest prim pas se datorește, în bună măsură, unor factori externi, următorii, cei ce duc, de fapt, la afirmarea pe prima scenă fotbalistică a țării depind, nu mai puțin, de subiect: tînărul jucător.**

Este foarte adevărat că talentul acestuia, buna sa pregătire generală și specifică, îl vor impune, în cele din urmă, ca titular, ceea ce echivalează, după părerea noastră, cu afirmarea în campionat. Să nu omitem însă că acest proces firesc poate fi accelerat sau frînat de către antrenori, membri ai conducerilor cluburilor și secțiilor de fotbal, care-și exprimă părerea, sau chiar... de către coechipieri. Să ne explicăm exemplificînd. **Sandu Gabriel** și **Bölöni** sînt două talente autentice ale fotbalului nostru, colegi de generație, pînă de curînd piloni ai reprezentativei de juniori a țării, promovați în turul recent încheiat în prima divizie națională. În timp ce primul, însă, legitimat la Dinamo, n-a reușit încă titularizarea (fiind folosit doar de cinci ori), celălalt a evoluat la A. S. A. Tg. Mureș în 14 meciuri, cu succes. Să-i fi departajat în acest scurt interval pregătirea diferită? Nu credem, întrucît, din cîte cunoaștem, ambii jucători au depus efort și interes la antrenamente, ambiția pentru afirmare animîndu-i deopotrivă. Atunci? **Mult mai greu se pătrunde într-un „unsprezece" unde ai drept contracandidați pe Nunweiller III, Dinu, Sătmăreanu II... Dar, o dată pătruns într-un asemenea angrenaj de valoare, procesul de creștere — în fond, afirmarea și consacrarea — dobîndește mai lesne profunzime și strălucire.** Este, de fapt, cazul lui Iordănescu care, după părerea noastră, și-a confirmat clasa în intervalul de timp pe care-l consemnăm. Deși foarte talentat, una din vedetele unei bune reprezentative naționale de juniori (1966—67), Iordănescu a trecut cu greu prin labirintul titularizării la Steaua (așa va fi și cu Aelenei, căci cu Smarandache a fost cu totul altfel), de asemenea echipă cu recunoscut standard valoric. O dată asimilat, însă, tînărul jucător și-a etalat gama largă interpretativă, care l-a și plasat printre cei unsprezece tricolori ce au dus aspra bătălie din preliminariile campionatului european, încheiată cu o spectaculoasă calificare în etapa superioară a competiției. Sandu Gabriel, lansat pe drumul titularizării, Bölöni, debutînd în prima divizie, iar Iordănescu, în echipa națională — iată trei trepte ale aceluiași proces de devenire, pe care-l dorim exemplificat în viitor la scara întregului campionat, prin aportul mai multor echipe, prin promovarea și afirmarea cît mai multor talente.

Nu este însă suficient ca antrenorul să vadă înaintea multora perspectivele candidatului la fotbalul de performanță, sau clubul să-i asigure condițiile necesare pregătirii, pentru ca ascensiunea acestuia să atingă vîrful. Esențial rămîne efortul tînărului jucător, dorința sa de afirmare, care trebuie înscrisă între polii răspunderii și modestiei. „Tupeul" trebuie să se manifeste în teren, în lupta regulamentară cu adversarii, și nu în relațiile cu coechipierii, în pretențiile față de club. Ambiția își găsește un teren fertil în decursul jocului, cînd ea mobilizează toate resursele fizice și psihice în vederea obținerii victoriei, și nicidecum în orele irosite cu o perseverență demnă de o cauză mai bună prin restaurante și cafenele. La apariția sa în echipa Universității Craiova, tînărul vîrf de atac **Pîrvu** a produs o bună impresie prin impetuozitate, angajament fizic, simț al porții. Se sconta în Cetatea Banilor pe un cuplu redutabil, Oblemenco-Pîrvu, iar speranțele selecționerilor în depistarea unui viitor vîrf de atac cu gabarit și decizie crescuseră. Iată de ce, la puțin timp de la debutul său în divizia A, proaspătul fiu adoptiv al Craiovei (transferat de la Metalul Tîrgoviște), fostul golgeter al diviziei secunde, a și fost convocat la lotul reprezentativ de tineret. Poate prea repede, întrucît Pîrvu a dovedit că n-a înțeles rapida sa ascensiune la adevărata dimensiune — responsabilitatea! „Dîndu-și în petec" chiar în perioada pregătirii la lotul reprezentativ, proaspătul craiovean a fost exclus dintre selecționabili și sancționat apoi disciplinar de către club. În locul revenirii sale pe linia unei conduite firești sportivului de performanță — care cere uneori să și renunți la plăceri cotidiene —, tînărul jucător și-a continuat viața nesportivă și n-a mai reușit să revină ca titular în formația care-i asigurase un debut meteoric. **Pîrvu a fost o stea care s-a stins înainte de a începe să strălucească, demonstrînd încă o dată — dacă mai era nevoie! — cît de repede se poate naște speranța gloriei, și cît de efemeră poate fi aceasta, privită prin aburul alcoolului..**

Să ne fie iertată asociația de idei (și în primul rînd de către atacantul băcăuan...), dar drumul lui **Rugiubei**, sinuos și anevoios (a fost urmă în cazurile Lereter-Petescu, așa a fost mai recent la asamblarea cuplului Kun II-Broșovschi, la schimbul Fl. Dumitrescu-Both. **Într-un asemenea context, afirmarea lui Kun II, Broșovschi, Both și Vidac în acest tur — patru transplanturi de energie în organismul „bătrînei doamne" — înseamnă nu numai confirmarea valorii acestor tineri jucători, ci și a priceperii unui antrenor în a le valorifica pe deplin posibilitățile în folosul echipei.**

O situație similară ni se pare a fi la A. S. A. Tg. Mureș, unde un contingent de talente (alături de **Bölöni**, stau **Fazekaș**, **Varadi** și **Orza**, iar **Hajnal** a avut un sezon foarte bun într-un inedit post ofensiv) constituie, sub bagheta lui **Tiberiu Bone**, osatura unei echipe de perspectivă.

Transplant masiv de tinerețe a încercat în acest tur Petrolul (6 debutanți: **Harapu, Dobre, Taporea, Mănăstire, Anghelescu, Doru Nicolae**) și Jiul (5 debutanți: **Mulțescu E. Georgescu, Gligore, Stoian, Făgaș**), însumînd aproape o treime din totalul debuturilor în divizia A (36). Rămîne de văzut, însă, cîți vor găsi și drumul afirmării.

Două cazuri singulare ni se par a merita o consemnare aparte: portarul ieșean **Costaș** și atacantul clujean **Lică**. Primul a ieșit fortuit în lumina crudă a publicității, pe culoarul lăsat liber de plecarea lui Iordache, achitîndu-se de sarcină mai mult decît onorabil. Secundul, însă, fotbalist cu vechi state la „U", în ciuda tinereții sale, a avut, abia în sezonul încheiat de curînd, o comportare la nivelul acreditării sale inițiale. „Argint viu", devenit un port-drapel al echipei de elan care este „U" Cluj, Lică a trecut cu nonșalanță peste un tur pretențios. Să sperăm că nu va fi un simplu foc de paie...

...Așa cum sperăm, de altfel, ca afirmările din toamna lui 1971 să-și găsească o bună confirmare în anul ce vine, iar confirmările din aceeași perioadă să fie validate în confruntările internaționale din încărcatul sezon ce urmează.

Paul SLAVESCU

Secvență de la derbyul Dinamo — Steaua. În prim-plan, HAIDU, SĂLCEANU și SMARANDACHE — tînărul fundaș stelist fiind autorul unei spectaculoase afirmări în sezonul trecut.

„COTA VALORICĂ A FOTBALULUI DIVIZIONAR B ESTE ÎN CREȘTERE"

Dialog cu NICOLAE TĂTARU, antrenor la Metalul Tîrgoviște

Nicolae Tătaru. Fotbalistul de marcă, jucătorul model de-acum cîțiva ani, cel care a purtat mai bine de un deceniu tricoul cu nr. 11 al unei echipe de care lumea fotbalistică de la noi vorbește întotdeauna cu un deosebit respect — C.C.A.

...Dar anii au trecut. După 11 campionate la formația care l-a consacrat, după 25 de jocuri în echipa națională A și 2 în cea secundă, în 1964 maestrul sportului Nicolae Tătaru părăsea activitatea competițională. O făcea la 32 de ani, deși nimeni nu-i bănuia vîrsta, după ce, cu puțină vreme înainte, jucase în acel meci de neuitat, cînd fotbaliștii români și-au luat revanșa în fața Spaniei cu 3—1. O rupere de ligamente la genunchi, accident petrecut în meciul de la Cluj, cu Universitatea, recidivase în timpul „Turneului Armatelor Prietene", din R.D. Vietnam, și excelenta extremă stîngă se vedea obligată să predea lui Crăiniceanu tricoul pe care îl luase de la o altă valoroasă extremă, Penită Moldoveanu.

Cu sentimentul datoriei împlinite, cu amintirea atîtor ani frumoși petrecuți pe gazon, Nae Tătaru se încumeta să pășească pe un drum nou, de loc ușor, acela de antrenor.

— Mai precis, cînd s-a întîmplat acest lucru, Nicolae Tătaru?

— În 1965. Atunci am început să lucrez la Centrul de copii și juniori „23 August".

— Cum vi s-a părut la început?

— Destul de greu, desigur. Dar cunoșteam acest... adevăr, pentru că altfel nu mă încumetam să fac pasul. Știu, pînă acum n-am realizat lucruri spectaculoase. Dar, totul depinde de răbdare și perseverență. În anii cînd am jucat fotbal, am învățat să nu mă pripesc, să perseverez, să învăț lucruri ce par uneori inaccesibile.

— Acum lucrați la Tîrgoviște. Ce părere aveți despre fotbalul care se practică în divizia B?

— Lucrez pentru prima oară la o echipă de nivelul acesta. După un tur de campionat, pot să vă spun că valoarea fotbalului practicat în eșalonul secund mi se pare în creștere. În seria noastră sînt cîteva echipe de valoare și multe din meciurile lor pot primi o notă bună în privința calității. Mă gîndesc la formațiile Sportul studențesc, Progresul, Politehnica Galați și... Metalul Tîrgoviște. Poate o să vi se pară curios, dar vreau să vă spun că mi-a plăcut, de pildă, și jocul practicat de C.F.R. Pașcani. Nu știu, însă, de ce are asemenea rezultate slabe.

— Sportul studențesc s-a distanțat la 5 puncte de S.N.O. și la 6 de Progresul. Politehnica Galați și Metalul Tîrgoviște. Ce credeți, e lămurită problema locului I în această serie?

— Pentru unii, conturile ar fi încheiate. Pentru noi, însă, deși Sportul studențesc are un avantaj substanțial, lupta nu e terminată. Sîntem hotărîți să ne batem pînă se consumă ultima etapă. Echipa noastră are o apărare robustă, care în 12 jocuri a primit doar 5 goluri, lotul de care dispunem e capabil de noi acumulări. În tur am cîștigat la Giurgiu și Constanța, am făcut egal la Ploiești și Bacău. Deci se poate aspira la mai mult.

— Dar tot Metalul Tîrgoviște a capotat pe teren propriu, în fața Chimiei Rm. Vîlcea...

— Da, așa e. Dar să nu uităm că meciul acela a găsit echipa prăbușită moralicește. Atunci aflasem că am pierdut meciul cu Sportul studențesc la „masa verde". Dar ce a fost a fost...

— Ce noutăți prezintă lotul pe care îl pregătiți? Cu cine vă veți angaja în apriga dispută de care vorbeați?

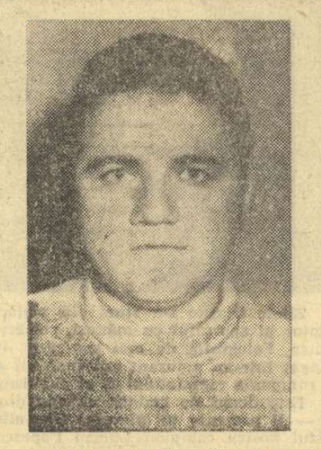

— În decembrie, am avut o ședință de analiză destul de tare. S-au luat măsuri și organizatorice. I-am dat dezlegarea lui Pavlovici, mereu nemulțumit, care se pare că va merge la Steagul roșu. Au fost scoși din lot, disciplinar, Mureșan și Bărbulescu. În schimb, am promovat doi juniori, pe Oancea și Economu. Avem la dispoziție 18 jucători, printre care Stănescu, Ciobanu — un fundaș central foarte bun, Grancea, Buciumeanu, Nițescu, Nistor, C. Ionescu, Manea, Stăncescu, acesta din urmă are doar 18 ani, și este de mare perspectivă. Cîțiva dintre ei, ca de altfel și alți fotbaliști din divizia B, pot juca oricînd în prima divizie a țării.

— Și-acum, o ultimă întrebare: ce părere aveți despre arbitrajele prestate la divizia B?

— Din punctul meu de vedere, în general sînt mulțumit. Din ce am văzut, mi-am dat seama că gazdele nu mai sînt învingătoare dinainte, grație și unor arbitraje... mai amabile cu ele. Acum, și în divizia B se cîștigă destule puncte în deplasare. Lupta a devenit mai echilibrată, „calculul hîrtiei" nu mai este absolutizat și fotbalul din eșalonul secund are de cîștigat.

Constantin ALEXE

DAȚI-MI VOIE...

Fiindcă detest mica și marea fățărnicie, nu voi face nici un efort pentru a-mi ascunde bucuria adîncă și cu totul personală pe care o încerc în această săptămînă a începutului de an: intru în al patrulea an de belphegorism. Știu că, relevînd această aniversare, risc a fi socotit îngîmfat, impudic, vedetist și alte vorbe urîte, eu știu însă ce știu și în ochii mei mă simt „acoperit"...

N-am vocație pentru îngîmfare, nu numai c-o detest, dar simt că nu m-ar ține puterile s-o practic nici măcar la nivelul mediu al altora (Și decît îngîmfat-mediu, mai bine de loc!).

Ziua de 31 decembrie ani petrecut-o, de pildă, în chip inadmisibil: mi-am confruntat „vederile" mele în domeniul celor mai buni 5 fotbaliști cu opiniile confraților expuse în revista „Fotbal". Am constatat că am cam aceleași păreri cu oameni pe care nici nu-i cunosc la față, de care nu mă leagă nici un interes, nici „un serviciu", absolut nimic. Decît acest amor catastrofic pentru fotbal. Habar n-am cine e acest tovarăș Petre Cristea de la „Steagul roșu", de care nu mă desparte decît un Lupescu pus înaintea lui Dumitru... (O clipă, am vrut să-l pun pe Lupescu chiar peste Dobrin — ca să... dar de ce să mai explic?). Poate că într-o zi acest tovarăș m-a vorbit de rău. Eu îl salut în numele belphegorismului meu.

Vedetist cu mine însumi, iar nu pot fi. Într-o bună dimineață, ducîndu-mi articolul la „Sportul", a trecut pe lîngă mine, în mare fugă, Ilie Năstase. M-am uitat după dînsul ca un copil. M-am uitat la toți campionii adunați în Sala Palatului, exact cum mă uitam după Humis, cînd aveam 7 ani și strîngeam pozele din „Gazeta sporturilor", cu Sfera, Pavlovici și Vintilă... Habar n-am cine e, cum vorbește, ce crede despre mine — Dobrin. Habar n-am cine e Lucescu sau, mai ales, acest om al meu numit Lupescu. Habar n-am cum ride Răducanu sau cum se exprimă Dinu. În viața mea nu am schimbat vreo vorbă cu Valentin Stănescu sau cu Teașcă. Ca să fiu sincer — nici nu doresc să-mi schimb acest regim de „ignoranță"... De multe ori, a fi informat perfect e un mod de a nu ști nimic și de a fi la cheremul tuturor oportunismelor demagogice. Sînt tainicele mele voluptăți, cînd îmi plac, cînd sînt de acord cu ei, o scriu nesilit de vreo „obligație". Cînd e invers, o spun fără ură, fără înjurătură, cu iluzia obiectivității căutată cu atîta sete...

Mi se impută într-un fel sau altul lipsa de cruzime, paloarea criticilor mele, excesul de ironie după care nu curge sînge, vorbele prea ocolite, vocabularul care nu drăcuie suficient, nu scuipă cum trebuie, nu mușcă dureros „să-l frigă pe nenorocit", cum striga cineva. N-am tras niciodată „suficient de tare" în crainicul X, despre care mi s-au scris jalbe fenomenale, în antrenorul Y, care — după părerea corespondentului — ar fi trebuit să se sinucidă... Ei bine, nu pot și nici nu vreau. Mai ales nu vreau. Nu mă pot decide să jignesc, să chem la spînzurătoare, să mă erijez în călău, după ce m-am numit acuzator public. Știu că există prea puțini inocenți în sport. Dar mai știu că sportul e o încercare sublimă de a învinge prin inocență, prin nevinovăție, fără murdării și hoții. Fără această iluzie, de ce am mai scrie? Fără această visare — la ce bun toate cuvintele noastre, toate metaforele noastre? Numai așa, ca să dovedim celorlalți că sîntem răi, mari și ai dracului, că peste noi nu se poate trece? O, nu pentru asta ne-am decis să batem bășica, de mici copii...

Ca un copil vrăjit m-am uitat, deci, la retrospectiva anului '71, excelent lucrată — mai ales prima parte — de către Topescu. Ce paradis, ce spectacol — de la crosul finlandez al celor 7 000 de schiori pînă la George de la Arsenal, rămas lat pe jos după ce a dat golul cel mare! De la eseul scoțian, pînă la turul de onoare al „regelui" Pele, de la Kodes — Newcombe, pînă la Vaatainen — Năstase — Laver, de la moartea lui Giunti, pînă la ultimul surîs al lui Dick Tiger...

Dați-mi, deci, voie să rămîn pe mai departe al d-voastră și al meu

BELPHEGOR

ÎNTÎMPLĂRI CARE NU ȘI-AU GĂSIT LOC ÎN „CRONICA PARTIDEI"

19 IULIE, LA PREDEAL. În fața hotelului Carmen. E ora 20. Rapidul a sosit de cîteva minute pentru „pregătirile de la munte". Nu e o atmosferă tocmai calmă. Simt animozități mascate doar din politețe. Auzisem de un conflict antrenori-jucători, dar nu pot scormoni sufletele. Codreanu, însă, nesuportînd dedublarea din firea unor colegi îmi spune franc: **„Domnule, dacă vrei să ajungi mare, scrie că noi nu-l mai vrem pe antrenorul Marin Bărbulescu. Tot Grantul știe treaba asta"...**

— Păi dacă tot Grantul știe...

A doua zi n-am scris nimic despre... ceea ce știa tot Grantul. Am scris doar atît: **„Chiar dacă la ora actuală echipa are cîteva contradicții, cu toții am venit la Predeal hotărîți să ne pregătim cu seriozitate deplină și dăruire. Nimeni să nu se îndoiască de acest lucru!"** Erau tot cuvintele lui Codreanu spuse în aceeași seară, într-un moment cînd chibzuia mai mult vorbele.

...La puțin timp după ce termin dialogul cu extrema Rapidului, urc în camera antrenorului giuleștean. **Marin Bărbulescu** îmi spune că e pe cale să-l legitimeze pe **Boc**, că are încredere în tinerii echipei, că în acest campionat Rapidul e hotărît să se bată pentru titlu.

A doua zi n-am scris nimic despre titlu. Am scris numai despre perioada de pregătiri.

Nu peste multe zile aflam că Rapidul are un nou antrenor: **Bazil Marian...**

★ ★ ★

ÎNCEPUT DE SEPTEMBRIE ÎN DULCE TÎRGUL IEȘILOR. Într-o sîmbătă seara. În holul somptuosului hotel Unirea, Deleanu, Sălceanu și Constantinescu sînt literalmente asaltați de „tifosii" moldoveni. Foștii fii adoptivi ai Iașului răspund la fel și fel de întrebări. Numai portarul Constantinescu evită dialogul. Ba, chiar, la un moment dat, pleacă. Știe, sau cel puțin intuiește, că nu va juca a doua zi. Și cît și-ar fi dorit să fie titular, să facă o partidă mare împotriva fostei sale echipe! Dar Constantinescu e aproape sigur că Andrei va fi titularul, și, foarte uman, e trist.

...Exact peste 24 de ore tot în holul hotelului. Dinamoviștii au cîștigat cu 1—0 și e multă veselie. Numai Constantinescu poartă cu el triști. Se vede bine, oricît încearcă el să mimeze veselia generală.

Cineva spune **„E bun Andrei ăsta, domnule! La faza aia cu Incze, am zis că e gol!"** Fără să vreau, trag cu ochiul la Constantinescu. Fostul goal-keeper ieșean își uită durerea și replică brav: **„Eu n-aș fi apărat mingea aceea!..."**.

Din acea seară de septembrie, Mircea Constantinescu a rămas pentru mine în primul rînd un OM...

★ ★ ★

...ÎN ORAȘUL LUI BACOVIA, la 24 octombrie. Joacă trei din divizionarele A ale anului '71, dar nu se înscrie nici un gol. Dimineața, Știința Bacău întîlnește pe Progresul București. Scor alb. Imediat după joc, extrema bancarilor, Cassai, mă caută și mă roagă să transmit din partea lui, băieților de la Crișul, următoarele vorbe: **„Am să mă bucur mult, dacă veți reuși scorul care m-a întristat pe mine azi dimineață".** Prins de treburi profesionale, uit să transmit Crișului înaintea jocului cu Sport Club Bacău mesajul unui fost orădean.

Cînd mi-am adus aminte de Cassai, Crișul plecase de mult spre Oradea cu un nesperat punct...

Mircea M. IONESCU

LA 15 IANUARIE

UNIVERSITARIO LIMA — STEAUA

În sfîrșit, date certe în privința turneului sud-american pe care-l va efectua Steaua. Echipa bucureșteană va pleca din țară la 13 ianuarie, va face o escală la Paris, va ajunge la Lima la 14 ianuarie, unde va juca a doua zi cu echipa Universitario.

CONSFĂTUIRI CU ANTRENORII ȘI CONDUCĂTORII ECHIPELOR DE DIVIZIA C ȘI AI CENTRELOR DE JUNIORI

Între 15 și 20 ianuarie vor avea loc în patru orașe — București, Timișoara, Cluj și Galați — consfătuiri cu antrenorii și conducătorii echipelor de divizia C, precum și ai centrelor de juniori

CE E NOU PE AGENDA DE LUCRU A COLEGIULUI CENTRAL AL ARBITRILOR?

Vacanța fotbalistică e pe sfîrșite. Peste cîteva zile, echipele noastre fruntașe își vor relua pregătirile. Se apropie... returul campionatului. Iată de ce am încercat să aflăm cîteva din preocupările actuale ale Colegiului central al arbitrilor. De la secretarul acestui for, tov. **Ion Marinescu**, am aflat că:

- În cursul acestei luni va fi luată în discuție activitatea lotului divizionar, îndeosebi pentru a se realiza o substanțială creștere valorică a arbitrilor.
- La 18 ianuarie va fi convocat Colegiul central pentru o informare asupra activității sale în turul campionatului, prilej cu care va fi discutat și îmbunătățit, după caz, materialul de analiză întocmit pe marginea activității arbitrilor în sezonul de toamnă.
- Va fi discutat un proiect de regulament pe baza căruia să se acorde în viitor titlul de „cel mai bun arbitru al anului competițional".
- Se depun eforturi ca pînă la 23 ianuarie să se editeze regulamentul jocului de fotbal (o dorință a numeroșilor iubitori ai acestui sport) și un ghid pentru arbitrii de fotbal, care să cuprindă și ultimele indicații și modificări stabilite de F.I.F.A.
- În februarie vor avea loc examenele de promovare a arbitrilor la categoria I.

ANTRENORI ROMÂNI PESTE HOTARE

... ÎN SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

Pe o perioadă de aproximativ o lună, vor pleca, zilele acestea, în schimb de experiență, următorii antrenori în următoarele țări: **VASILE COPIL** și **TOMA JURCA** — în Iugoslavia, **MIRCEA DRIDEA** și **ION MOTROC** — în R.F. a Germaniei, **GHEORGHE OLA** și **NICOLAE TĂTARU** — în Olanda.

ÎN ATENȚIA PARTICIPANȚILOR DE LA TRAGEREA SPECIALĂ PRONOEXPRES A NOULUI AN DIN 5 IANUARIE 1972

- Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă sîmbătă 8 ianuarie 1972, la ora 13.00 în orașele reședință de județ și pînă vineri 7 ianuarie 1972, la ora 13.00 în celelalte localități.
- Omologarea cîștigurilor se va face sîmbătă 15 ianuarie 1972.
- Cîștigătorii autoturismelor vor fi înștiințați asupra datei cînd se vor prezenta în vederea ridicării autoturismelor cîștigate.
- Cîștigătorii excursiilor vor fi anunțați în scris asupra datei cînd va avea loc excursia.
- Excursiile sînt transmisibile.
- Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele pentru tragerea LOTO de vineri 7 ianuarie 1972, tragere ce va fi televizată direct din Studioul de Televiziune cu începere de la ora 19.10

TRAGEREA SPECIALĂ PRONOEXPRES A NOULUI AN DIN 5 IANUARIE 1972
FOND GENERAL DE CÎȘTIGURI, PROVIZORIU: 4.031.004 din care report 1.041.204 lei.
EXTRAGEREA I: 26 39 37 20 22 40
EXTRAGEREA a II-a: 7 31 44 25 12
EXTRAGEREA a III-a: 31 33 35 23 7 3
EXTRAGEREA a IV-a: 34 26 10 16 24 37
EXTRAGEREA a V-a: 14 16 39 43 25 38 40 41
Plata cîștigurilor de la această tragere se va face astfel:
În Capitală: de la 21 ianuarie pînă la 21 februarie 1972 inclusiv; în țară: de la 24 ianuarie pînă la 21 februarie 1972, inclusiv.

Rubrică redactată de LOTO—PRONOSPORT

FABRICA DE CALCULATOARE ELECTRONICE

cu sediul în București, Calea Floreasca nr. 242, sectorul II
mașini 72, 106, 110, tramvai ☰ 5, pînă la stația Glucoza

ANUNȚĂ

CONCURS:

pentru ocuparea următoarelor posturi de maiștri:

- **mecanici întreținere pentru serv. Mecanic Șef**
- **prelucrări mecanice**
- **scularie**

Solicitanții trebuie să îndeplinească condițiile de studii și stagiu. Concursul va avea loc la 5 zile de la publicarea anunțului.

Solicitanții trebuie să aibă domiciliul stabil în orașul București sau în județul Ilfov pe o rază de 50 km.

Informații suplimentare se primesc la Serviciul Personal, Telefon: 33 00 20, interior 116.